

dige, efter som Communalbestyrelserne i alle Maader vare undergivne Indenrigsministeriets Befalinger og i enhver Henseender maatte holde sig disse efterrettelige. Udkastet har imidlertid meent, at det under de nuværende forandrede Forhold, som det vil indføre, vil være nødvendigt at træffe nye Bestemmelser. Det hedder herom i Motiverne til Regjeringens Udkast, at, da Sogneforstanderskaberne ved Lovudkastet ere bleve tillagte en friere Raadighed over Communes Anliggender, bliver det nødvendigt, at der gives Regler, der indeholde en Garanti for, at Sogneforstanderskabet opfylder de Forpligtelser og træffer de Foranstaltninger, som ifølge Lovgivningen paahviler Kommunen, og det hedder endvidere, at det i saa Henseende har været under Overveielse, om det ikke vilde være rigtigst at tillægge Indenrigsministeriet Ret til, naar Forstanderskabet paa den omhandlede Maade misbruger sin Myndighed, at opløse eller affætte det, men at man ikke har troet at burde gribe til dette Middel, som i flere Retninger maa ansees for uheldigt, men at man har foretrukket de Bestemmelser, som indeholdes i Udkastets § 14, og som gaae ud paa, at, naar noget Sogneforstanderskab vægrer sig ved at udføre nogen Foranstaltning, hvortil det lovligt er forpligtet, kan Amtsraadet paalægge og paa anordnet Maade lade inddrive Dagmulcter hos Sogneforstanderskabets Medlemmer eller hos det Fleertal, som har deeltaget i den paagjældende Beslutning. Det udtales i Motiverne, at Anvendelsen af saadanne Mulcter maa ansees for tilstrækkelig til at bringe Forstanderskabet til at lade Kommunen overtage de samme paahvilende Forpligtelser. Jeg vil indrømme, at det ganske vist i Almindelighed vil være Tilfældet, men det forekommer mig imidlertid tvivlsomt, om man kan berolige sig derved, at Andet i Reglen ikke vil være nødvendigt, og om det dog ikke vilde være rigtigst paa en eller anden Maade at forbeholde sig et yderste Middel. Denne Bestemmelse, som indeholdtes i Udkastet, er derhos bleven ikke lidet modificeret i Forslaget, som det nu foreligger fra det andet Thing. Den nævnte Paragraph er nemlig udgaaet, og derimod indeholdes de Bestemmelser, som nu findes derom, i Forslagets § 46, hvor det hedder: „Finder

det (Amtsraadet), at et Sogneraad har foretaget ulovhjemlede Udgifter, eller nægtet at afholde Udgifter, som Lovlig paahviler Kommunen, eller i andre Maader har overstredet sin Myndighed, kan Amtsraadet, i fornødent Fald ved Domstolene, gjøre personligt Ansvar gjældende mod dem af Sogneraadets Medlemmer, der have deeltaget i de paagjældende Beslutninger.“ Andet indeholdes der ikke i Lovforslaget i denne Henseende, og man har altsaa fundet, at dette kunde være tilstrækkeligt; men naar, for at tage et Exempel, en Commune ved Dom er kjendt pligtig til at udrede et vist Beløb, maa det dog vistnok indrømmes, at den Vel, som her er anvist Creditor til at fremtvinge dette Beløbs Udbetaling, turde være temmelig besværlig. En egentlig Execution kan i saadanne Forhold ikke anvendes, og efter denne Bestemmelse er der jo intet andet Middel end at bevæge Amtsraadet til at anlægge Søgmaal mod de Medlemmer af Sogneraadet, som ikke have villet opfylde den berettigede Fordring. Det forekommer mig, at, naar disse Forhold overhovedet skulle omhandles her, og naar det ansees nødvendigt at give nærmere begrænsende Regler i denne Henseende, turde der være Anledning til at overveie, om dog ikke for det yderste Tilfældes Skyld andre og stærkere Tvangsmidler maatte gives. — Der er et andet Punkt, som jeg vil tillade mig at omhandle, nemlig den Myndighed, som er givet Communalbestyrelserne til at optage Laan. Det hedder derom i § 26, at Amtsraadets Samtykke udfordres til, „at der optages noget Laan for Communerne af større Beløb eller paa længere Tid end, at det kan tilbagebetales inden Udgangen af det følgende Aar, et saadant Laan fornyes, eller den Tid, hvori det skal afbetales, forlænges.“ Altsaa et saadant Laan, som ikke er af større Beløb eller paa længere Tid, end at det kan tilbagebetales inden Udgangen af det følgende Aar, kan Sogneraadet optage uden Samtykke af nogen højere Autoritet, og en lignende Bestemmelse er længere henne givet med Hensyn til Amtsraadet om dets Myndighed til at optage Laan uden Approbation af Indenrigsministeriet. Hvad nu denne Bestemmelse angaaer, forekommer det mig for det Første noget tvivlsomt, om